

for det Publikum, der har faa Midler, men hvis Interesse for Kunst staar i omvendt Forhold til disse.

Jeg vil hermed takke for Modtagelsen af Lovforslaget og haabe paa velvillig Behandling i Udvalget.

Johan Knudsen: Jeg formoder, at dette Lovforslag skal henvises til et Udvalg, og der vilde det være naturligt, at vi tager Detaillerne under grundig Overvejelse.

Den ærede Ordfører gjorde en enkelt Bemærkning nu, som jeg ikke ganske forstod. Saa vidt jeg hørte, sagde det ærede Medlem, at han kunde tænke sig en Ordning, hvorefter det kongelige Teaters Loger blev bortauktioneret til Publikum. Ja, men det sker netop nu, idet man ikke kan nægte, at ogsaa „Grossererne“ hører til Publikum. For øvrigt fik jeg det Indtryk, at den ærede Ordfører stillede sig velvilligt overfor min Plan om, at Viderehandel med Abonnementsbilletter ikke bliver forbudt. Hvis Viderehandel med Abonnementsbilletter bliver forbudt, da vil i alle Tilfælde vi her i den høje Rigsdag ikke være berettigede til at klage over, at det kongelige Teater fra næste Sæson, altsaa Sæsonen 1920—21, bringer et endnu større Underskud end tidligere. Thi, som jeg udførligt omtalte, og som ogsaa den højtærede Minister gav mig Ret i, er der ikke nogen Tvivl om, at Viderehandel med Abonnementsbilletter betyder et stort Plus for det kongelige Teaters Indtægt.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører, naar han taler saa smukt om, at det var rart at skaffe saa mange som muligt Adgang til det kongelige Teaters Forestillinger, der vel dog endnu anses for at være dem, der er mest kulturopdragende. Det var for saa vidt rart, om man kunde stille sig saaledes, at man gav gratis Adgang til det kongelige Teater. Men det har jo Rigsdagen og Regeringen ikke ment, at man kunde. Jeg vil derfor sige, at hvad enten man ophæver Abonnementet, eller man giver Arbejderforestillinger, kan det altsammen være rigtigt, men det er blot et Pengespørgsmaal. Det er det, man maa gøre sig klart.

Vi bortabonnerer altsaa Teatret — og til Publikum. Det kan jo ikke være Teatrets Sag — det vilde ogsaa være umuligt — at sige: Du kan ikke købe, for du er Billetgrosserer, du vil sælge videre, og du kan ikke købe, for du

hører ogsaa til Billetgrosserernes Lag! Alle og enhver maa have Lov til at købe, og jeg tror ikke, efter hvad jeg kender til Sagen, at den Forhandling, som sker med Abonnementsbilletter, i væsentlig Grad fordyrer Billetterne for Publikum. Det er vist ret almindeligt, at de Grosserere, der køber saadanne Loger ved Auktionen, nøjes med at tage en Opgæld paa 10—25 Øre. Hvis man f. Eks. indfører i Lovforslaget, at der ikke maa tages højere Opgæld, vil man vist naa omtrent, hvad der sker nu. Men det er ikke alene Grossererne, det gælder, der findes ogsaa en Del Mennesker, der undertiden køber saadanne Billetter, f. Eks. ældre Damer eller Herrer, som gerne vil sikre sig at kunne komme i Teatret paa bestemte Aftener af Hensyn til deres Tid eller Helbred eller andre Forhold. De kan jo ikke sikre sig det paa anden Maade end ved at abonnere. De har ikke Raad til at betale en hel Loge; hvad gør de saa? De beholder selv den ene Billet og gaar rundt til Venner og Bekendte for at faa afsat de andre, og for da at faa lidt for deres Rønderi, faar de 10 Øre ekstra for Billetten. Det vilde jo egentlig være Synd, synes jeg, hvis saadanne Folk skulde være udelukkede fra at komme i Teatret. Det er dog en saa ringe Opgæld, her er Tale om. Hvis man kunde gøre en Undtagelse med disse, som jeg har Medlidenhed med, vilde jeg finde, at det maaske kunde være rigtigt at vedtage dette Lovforslag, og det er det maaske ogsaa, hvis man vil betale, hvad det koster, men Vedtagelsen af Lovforslaget, som det er nu, vil sikkert komme til at koste Teatret, om ikke det Beløb, som den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Johan Knudsen) nævnedes, saa dog et meget betydeligt Beløb.

Den ærede Ordfører for Lovforslaget nævnedes, at det var kun Skuespillet, der var nævnt i den nugældende Politiplakat. Jeg tror dog temmelig sikkert, at ind under Skuespillet hører ogsaa Operan. Man vil sikkert i Henhold til Plakaen kunne forhindre et Videresalg af Billetter til Operaer. Derimod kan der være andre Forlystelser, man ikke kan gøre det overfor.

Med Hensyn til Arbejderforestillinger paatænkes det, saa vidt jeg ved, af Teatrets Bestyrelse i Øjeblikket at forsøge ogsaa i denne Sæson at faa saadanne billeg Forestillinger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (A. C. Meyer): Man er udelukkende kommet til at tale om det kongelige Te-